

РЕШЕНИЕ

№ 7144

гр. София, 25.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **6577** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 107, ал. 2 от Закона за автомобилните превози /ЗАвТП/.

Образувано е по жалба на Р. П. К. срещу Заповед № РД-14-2538 от 23. 06. 2022 г., издадена от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – [населено място], в частта по т. 1, с която е наложена ПАМ по чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗАвТП - временно спиране на МПС, марка „Х.“ с рег. [рег.номер на МПС] - до отстраняване на нарушението, но не за повече от една година.

Жалбоподателката твърди, че не е извършила нарушение, поради което и не може да носи административна отговорност. Посочва също, че ако нарушение е извършено, то същото не е установено от органите на РД „АА“- С., а от служители на НАП. Несъответна на закона била и наложената ПАМ „временно спиране на МПС“.

Ответникът – директорът на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – [населено място] в писмено становище рег. № РД-14-2538/7/11. 07. 2022 г. оспорва жалбата. По същество моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и да се потвърди издаденият административен акт.

Административен съд – София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 23. 06. 2022 г. при извършена проверка за спазване на разпоредбите на ЗАвтП и издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, Д. С. Д. – инспектор в Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – [населено място] е установил, че при спрян за проверка от автомобил, лицето В. П. Ц. извършва превоз на пътници срещу заплащане на сумата от 12.00 лева в момента на приключване на превоза, с автомобил, марка „Х.“, с рег. [рег.номер на МПС] /собственост на Р. П. К./, без да притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз.

Това нарушение е констатирано с Акт за установяване на административно нарушение серия А-2012 № 324213/23. 06. 2022 г. срещу В. П. Ц., издаден за административно нарушение по чл. 6, ал. 1 от ЗАвтП.

С оспорената Заповед № РД-14-2538 от 23. 06. 2022 г. по отношение на Р. П. К. на основание чл. 107, ал. 1 във вр. с чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗАвтП е наложена принудителна административна мярка: временно спиране от движение за срок не повече от 12 месеца на лек автомобил марка „Х.“ с рег. [рег.номер на МПС] .

Като доказателства към административната преписка са приложени: Заповед № РД-01-553/23. 11. 2021 г., издадена от директора на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, удостоверяваща компетентност на органа, издал заповедта за налагане на ПАМ, Акт за установяване на административно нарушение серия А-2012 № 324213/23. 06. 2022 г., издаден срещу В. П. Ц., протокол за извършената проверка, серия АА, № 0126425 от 23. 06. 2022 г. на НАП, писмено сведение от В. П. Ц..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е депозирана в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, доколкото от ответника не са представени писмени доказателства за уведомяване на оспорващия, от надлежна страна - адресат на акта и се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – директорът на регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – [населено място], въз основа на делегираните му правомощия съгласно заповед № РД-01-553/23. 11. 2021 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, в предвидената от закона форма и при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Спорен между страните по делото е въпросът относно правилното приложение на материалния закон, при изследването на който съдът приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗАвтП, обществен превоз на пътници и товари се извършва от превозвач, който притежава лиценз на Общността или удостоверение за регистрация – за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон. Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ води регистър на МПС към лицензите на Общността и лицензите за превоз на пътници или товари на територията на Република България. Автомобилният превоз на пътници и на товари е дейност, която се характеризира с повишен риск за живота и здравето на хората, което е наложило за упражняването ѝ законодателят да установи императивно специални изисквания. Извършването на която и да е от

формите на дейността без надлежно разрешение /чл. 6, ал. 1 от ЗАвтП/ е определено от законодателя като административно нарушение съгласно чл. 93, ал. 1 ЗАвтП, за което се носи административнонаказателна отговорност, която е лична - на водача, и различна от преустановяващата принудителна административна мярка, която се оспорва.

За преустановяване на административното нарушение чл. 106а от ЗАвтП предвижда и прилагането на ПАМ, сред които и процесната: спиране от движение за срок 12 месеца на моторно превозно средство, с което се извършва обществен превоз на пътници или товари, без за него да има издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или няма заверено копие към лиценза на Общността. В ал. 2 на чл. 106а от ЗАвтП е установен и начинът, по който се налага тази ПАМ - сваляне на предната табела с регистрационен номер и отнемането ѝ заедно с документа, удостоверяващ регистрацията на превозното средство.

За да е налице основание за прилагане ПАМ по чл. 106а, ал. 1, т. 1 от ЗАвтП е необходимо кумулативно да са изпълнени следните условия: 1. да е извършен обществен превоз на пътници и 2. превозът да е осъществен с МПС, за което няма издадено удостоверение за обществен превоз на пътници, респективно заверено копие от лиценз на Общността. Кога един превоз на пътници е обществен, законодателят е дефинирал изрично в § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗАвтП, а именно: „Обществен превоз е превоз, който се извършва с моторно превозно средство срещу заплащане“, а по т. 2 „Превоз на пътници“ е „дейност на лице, което извършва услуги по извършване на превоз на пътници с моторно превозно средство за чужда сметка или срещу заплащане или икономическа облага“.

От събраните и приети доказателства безспорно се установява наличието на предпоставките за налагане на ПАМ.

За лек автомобил марка „Х.“ с рег. [рег.номер на МПС] не е издавано удостоверение за обществен превоз на пътници на територията на Република България или копие на Лиценз на Общността. Тези обстоятелства не са спорни по делото - не се твърди обратното, нито са ангажирани доказателства за това от жалбоподателката. АУАН, серия А-2012, № 324213/23. 06. 2022 г. е издаден от длъжностно лице, в кръга на правомощията му по закон, по установения ред и форма. Следователно в частта на установените от актосъставителя обстоятелства /при извършените от същия проверки за собственост и за наличието на издадени лицензи, удостоверения/ АУАН материализира удостоверително изявление на издателя си, т.е. отнася се до съществуването на факти, възприети лично от длъжностно лице издател. Този акт е официален удостоверителен документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК във вр. чл. 144 АПК и се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила.

Наложена ПАМ по т. 1 не се явява санкция за извършено нарушение от Р. П. К., а има за цел да препятства възможността за бъдещо извършване на нерегламентиран превоз, какъвто се установява несъмнено от приложените в административната преписка писмени доказателства, в т.ч. и протокол, серия АА № 0126425 на НАП. Производството по издаване на ПАМ по чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗАвтП се развива по правилата на АПК, докато производството по налагане на административно наказание е по реда на ЗАНН. В първата хипотеза се издава индивидуален административен акт и се цели бързина на производството, за да се спре дейността по превоз на пътници или товари, в нарушение на законовите изисквания. Във втория случай се упражнява санкционно правомощие на държавата и се развива

самостоятелно административнонаказателно производство.

По тези съображения настоящият съдебен състав приема, че обжалваната заповед е издадена при липсата на отменителни основания по чл. 146 от АПК. Актът е законосъобразен и следва да бъде потвърден. Възникнали са предпоставките по чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗАвтП, при наличието на които органът действа в условията на обвързана компетентност и е длъжен да издаде заповед за прилагане на ПАМ.

По изложените съображения и на чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, Второ отделение, 22-ри състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. П. К. срещу Заповед № РД-14-2538 от 23. 06. 2022 г., издадена от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – [населено място], в частта по т. 1, с която е наложена ПАМ по чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗАвтП - временно спиране на МПС, марка „Х.“ с рег. [рег.номер на МПС] - до отстраняване на нарушението, но не за повече от една година.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: